

БОСНА И ХЕРЦЕГОВИНА
РЕПУБЛИКА СРПСКА
ВРХОВНИ СУД РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ
Број: 14 0 К 003718 18 Кж 3
Бања Лука, 03.01.2019. године

Врховни суд Републике Српске, у вијећу састављеном од судија Обрена Бужанина као предсједника вијећа, Горане Микеш и Даниеле Миловановић, као чланова вијећа, уз учешће записничара Софије Рибих, у кривичном предмету против оптужених Б.К. и П.М., због кривичног дјела тешко убиство из члана 125. став 1. тачка 5. у вези са чланом 37. Кривичног законика Републике Српске у стицају са кривичним дјелом недозвољена производња и промет оружја или експлозивних материја из члана 361. став 1. истог закона, одлучујући о жалбама браниоца оптуженог Б.К., адвоката Д.М. из В. и оптуженог П.М., адвоката В.Т.Ш. из И.С., изјављеним против рјешења Окружног суда у Источном Сарајеву број 14 0 К 003718 18 Кв 4 од 17.12.2018. године, у сједници вијећа одржаној дана 03.01.2019. године, донио је

Р Ј Е Ш Е Њ Е

Одбијају се, као неосноване, жалбе бранилаца оптужених Б.К. и П.М., изјављене против рјешења Окружног суда у Источном Сарајеву број 14 0 К 003718 18 Кв 4 од 17.12.2018. године.

О б р а з л о ж е њ е

Рјешењем Окружног суда у Источном Сарајеву број 14 0 К 003718 18 Кв 4 од 17.12.2018. године, у поступку контроле оправданости притвора, у складу са одредбом члана 202. став 1. Закона о кривичном поступку Републике Српске (у даљем тексту: ЗКП РС), продужен је притвор против оптужених Б.К. и П.М., који се потврђеном оптужницом Окружног јавног тужилаштва у Источном Сарајеву број Т17 2 КТ 0003045 18 од 18.10.2018. године, терете због кривичног дјела тешко убиство из члана 125. став 1. тачка 5. у вези са чланом 37. Кривичног законика Републике Српске (у даљем тексту: КЗ РС) у стицају са кривичним дјелом недозвољена производња и промет оружја или експлозивних материја из члана 361. став 1. истог закона.

Притвор је продужен из разлога прописаног у одредби члана 197. став 1. тачка г) ЗКП РС, са обавезом контроле оправданости притвора по истеку два мјесеца од дана доношења посљедњег рјешења о притвору.

Против наведеног рјешења, благовремено, су жалбе изјавили браниоци оптуженог Б.К., адвокат Д.М. из В. и оптуженог П.М., адвокат В.Т.Ш. из И.С.

Бранилац оптуженог Б.К. је жалбу изјавио, како наводи „из свих законом прописаних разлога“, са приједлогом да се жалба уважи, рјешење укине и оптужени пусти на слободу или да му се изрекну мјере забране.

Бранилац оптуженог П.М., није навела жалбене основе, конкретизујући приједлог да се жалба уважи, укине побијано рјешење и оптужени пусти на слободу или мјера притвора замјени мјерама забрана.

Испитујући побијано рјешење у вези са жалбеним приговорима, у смислу одредбе члана 320. ЗКП РС овај суд је одлучио као у изреци из следећих разлога:

Основана сумња да су оптужени починили кривична дјела за које се терете, која је утврђена потврђивањем оптужнице Окружног јавног тужилаштва у Источном Сарајеву број Т17 2 КТ 0003045 18 од 18.10.2018. године, и даље постоји, што првостепени суд закључује и образлаже у побијаном рјешењу, наводећи да није дошло до измјене околности од доношења претходног рјешења о продужењу притвора. Ради тога су без основа приговори из жалбе браниоца оптуженог Б.К., којима се, код потврђене оптужнице, засноване на доказима приложеним уз исту, оспорава постојање основане сумње, као законског услова примјене мјере притвора.

Надаље, жалбеним приговорима бранилаца оптужених се не може оспорити правилност чињеничних утврђења побијаног рјешења у погледу постојања притворског разлога из одредбе члана 197. став 1. тачка г) ЗКП РС, по којем је притвор продужен.

За таква чињенична утврђења и закључак, дати су ваљани разлози у образложењу побијаног рјешења, које овај суд прихвата у цјелости.

Наиме, за успостављени притворски разлог из одредбе члана 197. став 1. тачка г) ЗКП РС, дато је у побијаном рјешењу детаљно и ваљано образложење, кроз оцјену тежине кривичног дјела тешко убиство из члана 125. став 1. тачка 5. КЗ РС, са аспекта запријеђене казне (казна затвора најмање 10 година или казна дуготрајног затвора) и тежине посљедице (смрт Д.В. и довођење у опасност живота Б.Р.), те других околности које се односе на начин извршења кривичног дјела, све у повезаности са чињеницом да је дјело извршено на јавном путу (уз употребу ватреног оружја) којим се кретало возило у коме су се налазили оштећени, као и то да се ради о малој локалној заједници, у којој би, због оваквог начина извршења и посљедица, пуштање на слободу оптужених, резултирало стварном пријетњом нарушавању јавног реда.

Све су то околности које је првостепени суд правилно цијенио приликом доношења побијаног рјешења и дао ваљано образложење за нужност продужења притвора против оптужених из наведеног притворског разлога, садржаног у одредби члана 197. став 1. тачка г) ЗКП РС и након потврђивања оптужнице.

Коначно, а што је од одлучног значаја, са аспекта правилности и законитости побијаног рјешења, у образложењу жалби се не указује на неке нове чињенице и околности, којима се доводи у сумњу правилност чињеничних утврђења из побијаног рјешења, на којима је заснован закључак о даљој потреби примјене мјере притвора, по успостављеном притворском разлогу.

На основу наведеног, а примјеном члана 337. став 3. ЗКП РС, одлучено је као у изреци овог рјешења.

Записничар
Софија Рибич

Предсједник вијећа
Обрен Бужанин

Тачност отправка овјерава
руководилац судске писарнице
Амила Подрашчић